

РЕШЕНИЕ

№ 7590

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1984** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на “Фасилит“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. П. , срещу Решение №62 от 04.01.2024 г. по н.а.х.д. № 1977/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 17-ти състав, което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 553287-F569206/04.01.2021 г. издадено от Директора на офис "Център“ в ТД на НАП- С., с което на основание чл. 355, ал. 1, предл. 3 от КСО на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500.00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1, от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. вр. чл. 4 ал.1 т.1 ч.“а“ вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО .

В жалбата се твърди, че решението за незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Касаторът счита, че не са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН, в НП грешно е посочен срока за обжалване, неправилно не е приложен чл.28 от ЗАНН, посочен е като управител Т. Х. И., който от 27.04.2021г. не е управител на дружеството, нарушен е принципа на пропорционалност. Моли се отмяна на съдебното решение и НП. Претендира разноски.

Ответникът оспорва касационната жалба и моли да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства, а именно: На 10.09.2020 г. в офис „Център“ на ТД на НАП С. е получено електронно писмо в деловодството от Б. А. с цел подаване на декларация образец №6 за м. 12.2019г. по чл. 4 ал.3 т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. По този повод била извършена проверка , при която бил съставен АУАН за извършено нарушение от работодателя по чл. 4 ал.3 т. 1 от Наредбата , тъй като посочената декларация за м. 12.2019г. е следвало да се подаден най -късно до 25-то число на месеца , следващ този, за който се отнасят данните т.е. до 27.01.2020г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП , с което на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съставените АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН и са издадени при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

СРС е приел, че дружеството - жалбоподател не е подало Декларация, образец № 6, което се доказва от представените по делото писмени доказателства и от разпита на свидетелките Д. и В.. Счел е, че нарушението е формално, на просто извършване и за съставомерността му не е необходимо да са настъпили вредни последици. С изтичането на срока, в който декларацията може да бъде подадена и бездействие от страна на задълженото лице в същия срок, нарушението е довършено, тоест декларация, подадена след 27.01.2020 г. е извън срока, поради което дружеството подлежи на санкция на основание чл. 355, ал. 1 от КСО. Изложил е подробни съображения относно всички наведени в жалбата възражения, които настоящата инстанция напълно споделя и не следва да преповтаря, доколкото в касационната жалба не се излагат различни доводи. Следва да се посочи, че към момента на извършване на нарушението управител на дружеството е било лицето Т. Х. И., поради което именно това име фигурира в решението на съда. Отделно от това не името на

управителя е релеванното в случая, доколкото това качество може да заеме от всяко друго лице, а самото качество управител, като представляващ дружеството.

Така постановеното решение е правилно, съдържа ясни и конкретни мотиви и е съобразено с действащата нормативна уредба, поради което следва да бъде оставено в сила.

По силата на вменените за нарушени разпоредби на чл.4 ал.3 т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. декларации образец 6 се подават в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите: от работодатели, осигурители и техните клонове и подразделения - за всеки календарен месец - до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В случая закъснението е с 197 дни, с което е нарушен чл. 4 л.3 т.1 от Наредбата.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на чл. 57 ЗАНН. Неоснователни са изложените в тази връзка от касатора възражения. Видно от обстоятелствената част на АУАН, нарушението е описано чрез съставомерните му признаци и правилно е изчислен периодът на закъснението. В този смисъл е налице пълно описание на нарушението, за което на касатора е ангажирана административно-наказателна отговорност и същото кореспондира с описанието му, сторено в наказателното постановление. Не е допуснато визираното в касационната жалба нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН - непосочване на законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Налице е пропорционалност на наложената санкция, която е в минимален размер.

Като е достигнал до идентични правни изводи, Софийският районен съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Първоинстанционният съд е обсъдил възраженията на страните подробно и правните му изводи за установеност на нарушението от обективна страна се споделят от настоящия състав, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Неоснователно е и направеното възражение за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в конкретния случай деянието не е маловажно по смисъла на посочения текст. Обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същото представлява неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата ѝ дейност. Процесното нарушение не разкрива по-ниска обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, нито са налице други смекчаващи обстоятелства.

Горното мотивира настоящият състав да приеме, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност. Определената в НП санкция е в минималния предвиден в закона размер и както е подчертал и районният съд, се явяват адекватна санкционна мярка, съобразно

тежестта и обществената опасност на нарушението.

При така изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от визирани в жалбата на дружеството пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Следва на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН присъждане в полза на ТД на НАП адвокатско възнаграждение за защита от юрисконсулт в производството пред касационната инстанция в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63в, ал. 1, изр. II от ЗАНН, вр. с чл. 221, ал. 2, пр. I от АПК, Административния съд – С. град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 62 от 04.01.2024г. н СРС , 17-ти н.с. по н.а.х.д№1977 по описа за 2023г.

ОСЪЖДА „Фасилит“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП сумата от 80 лева, съставляваща адвокатско възнаграждение за осъществена защита от юрисконсулт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.